

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Danskeren 1

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Danskeren 1", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 79. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1848_941-txt-shoot-idm3828.pdf (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Slesvig-Dansk Minde-Sang.

Mel. Saa kæmped de Helte af anden April.

- 1 **K**ong *Vermund* den Gamle, af Alderdom blind,
Men klog paa de fremfarne Dage,
Ved *Eideren* sad med Bekymring i Sind,
Han sørged for *Uffe* hin *Spage*.
- 2 Han havde ei meer end den eneste Søn,
Og ham kaldte Alle den *Dumme*,
Et Mandigheds Ord, som han nemmed iløn,
Var dog faret ud af den *Stumme*.
- 3 Og *Uffe*, han stod nu mod *Tydskere* to
I Holmgang, hvor *Eideren* strømmer,
Og *Vermund* den *Gamle*, han græd og han loe
Som Barnet, der underfuldt drømmer!
- 4 Den Gamle, han sad paa den *yderste Kant*
Af *Dannemarks* Rige det *gæve*,
Og det var hans Forsæt, om *Tydskerne* vandt,
Han vilde det ei overleve!
- 5 Han hørde det fløite i Luften som Stær,
Han hørde det knittre som Lynet,
Da kiendte han *Skræp*, sit opgravede Sværd,
Trods Skaden, han havde paa Synet.
- 6 80Velkommen igien fra de Døde! sa'e han,
Og indad sig flytted en Tomme,
Han tænkte: skøndt ei paa den *yderste Rand*,
Tidsnok kan i Graven du komme.
- 7 Han hørde det fløite i Luften paany,
Han hørde det knittre som Lynet,
Da sprang han fra Tue, da kvad han i Sky:
Nu Sagnet hos mig gaaer for Synet!
- 8 Nu *Tydskerne* begge laae døde som Sild,
Og *Uffe* stak Sværdet i Skede,
Og Rygtet om Seiren, det foer som en Ild
Fra *Eider* i Nør over Hede!
- 9 Og *Dannemark* jubled fra Hav og til Hav,
Saa Bladet sig underlig vender,
Og *Uffe* til Thronen, som *Frode* til Grav
Hans *Bondemænd* bare paa Hænder!
- 10 Saa gik det ved *Eider* i ældgammel Tid,
For lang er med *Tydsken* vor Trætte,
Og der immer saa, naar os Lykken er blid,
Med *Tydsken* vi komme tilrette!

Det slaaer nu lykkeligviis lige til, at *gamle Vermund* alt (jeg mener den glædelige *niende April*) har hørt Lyden af *Skræp* første Gang, saa vi tør vente, den høres ogsaa snart *anden* Gang!